

KAKSI VASTAKKAISTA TAVOITETTA

Valtiovalta on tehnyt hyvän päätöksen: metsäisten luontotyyppien ja metsälajien taantuminen pysäytetään Suomessa vuoteen 2016 mennessä. Tavoite on kirjattu Etelä-Suomen metsien monimuotoisuusohjelma METSO:on, jota valtio on parhaillaan käynnistämässä. Ohjelmassa asetetaan suuntaviivat metsiensuojelulle vuosiksi 2008-2016.

Toisaalta viime keväänä laaditussa hallitusohjelmassa ilmoitetaan, että tavoitteena on lisätä kotimaisen puun vuotuista käyttöä 10–15 miljoonalla kuutiometrillä.

Jotta näistä kahdesta loogisesti ristiriitaisesta tavoitteesta toteutuisi luonnon kannalta suotuisampi, tarvitaan Ikimetsän ystävät ry:n ja muiden luontojärjestöjen apua.

METSO-ohjelman puitteissa valtio aikoo jatkaa arvokkaiden metsien ostamista suojeltavaksi. Samaa menetelmää käyttävän Luonnonperintösäätiön kannalta uutinen on mainio. Yksityismetsiä rauhoittavia tahoja ei koskaan ole liikaa. On tärkeää, että jäljellä olevat vanhat metsät löydetään nyt, kun rahaa niiden suojeluun on tarjolla usealla suunnalla.

Tähän mennessä hakkuut ovat olleet ylivoimaisesti yleisin tapa "realisoida" metsäomaisuus. Ikimetsän ystävät voivat osaltaan vaikuttaa siihen, että suojelu vähitellen nousisi suosituimmaksi vaihtoehdoksi. Yhdistys etsii suojelun arvoisia vanhoja metsiä, kertoo metsänomistajille suojelumahdollisuuksista, levittää tietoa metsistä ja niiden merkityksestä, järjestää tapahtumia ja retkiä. Metsät tarvitsevat puolestapuhujia, ystäviä, enemmän kuin koskaan.

Kannustamme jäsenistöä osallistumaan metsänetsintätalkoisiin. Ohjeita saa yhdistykseltä, esimerkiksi nettisivuilla julkaistusta Metsiensuojelun työkalupakista (www.ikimetsanystavat.fi/tyokalupakki/). Lahduttavan usein jäseniltä saadaankin ilmoituksia metsistä! Luonnonperintösäätiö selvittää parhaillaan monen Ikimetsän ystävien kautta tietoon tulleen metsän ostomahdollisuutta.

Myös muuta yhdistystoimintaa on tiedossa. Ikimetsän ystävät ry:n vuosikokous on tuloillaan. Kokouskutsu löytyy toisaalta tästä kirjeestä. Kesällä retkeillään tuttuun tapaan säätiön suojelualueilla. Vuosikokouksessa sovitaan, minne retket suunnataan – toiveita otetaan vastaan.

Tapaamisiin!

PANU KUNTTU, PUHEENJOHTAJA
ANNI KYTÖMÄKI, SIHTEERI

IKIMETSÄN YSTÄVÄT RY JÄSENTIEDOTE 1/2008

1. Eeva Tikka, ryhdyit vapaaksi kirjailijaksi vuonna 1982. Mikä sai sinut jättämään biologian opettajan ammatin?

Pidin kyllä työstäni biologian opettajana ja aluksi kirjoittaminen luontui sen ohessa, mutta sitten aloin tarvita virkavapauksia kirjalliseen työhön, ja siitä taas kärsi koulutyö. Viimeisen pitemmän virkavapaan aikana kypsyi päätös jäädä päätoimiseksi kirjailijaksi, enkä ole sitä katunutkaan. Ilman sitä tuotantoni olisi jäänyt paljon suppeammaksi.

2. Runoissasi ja romaaneissasi luonto esiintyy välillä tapahtumien taustana, välillä yhtenä päähenkilöistä. Mikä rooli luonnolla on omassa elämässäsi?

Luonto on elämässäni mukana päivittäin, se alkaa jo omasta pihapiiristä lintuineen, oravineen ja jäniksineen. Päivittäiset hiihto- tai kävelylenkit ovat samalla luonnonhavainnointiretkiä. Kevät, kesä ja syksy ovat pitempien luontoretkien aikaa. Kevään ja muuttolintujen tulo on joka vuosi yhtä suuri ilo. Metsässä liikkuminen on minulle paljolti hyötyliikuntaa, nautin marjastuksesta ja sienestyksestä.

Eeva Tikka (s. 1939) on pyhäselkäläinen kirjailija ja Ikimetsän ystävät ry:n pitkäaikaisimpia jäseniä. Kysyimme häneltä, miten luonto ja erityisesti metsä vaikuttavat häneen ja hänen teoksiinsa.

3. Kumpaa on helpompi kirjoittaa: kantaaoitavaa runoutta vai kantaaoittavaa proosaa? Onko fiktiolla enää nykyään vaikutusta maailman menoon – voiko esim. luonnonsuojeluaatetta levittää fiktion kautta?

En osaa tässä oikein vetää rajaa runouden ja proosan välille. Omaa näkemystä myös luontoa koskevissa asioissa on tullut mukaan molempiin joskus peitellymmin, joskus tietoisemmin. Epäilen, ettei fiktiolla ole juurikaan vaikutusta maailman menoon, mutta yksilön mieleen kyllä. Ainakin itse olen saanut havahduttavia kokemuksia ja ajatuksia lukemastani kaunokirjallisuudesta, myös luontoa koskevissa asioissa. Luonnonsuojelun asiaa voi viedä eteenpäin

fiktion kautta ainakin siellä, missä sille on otollista lukijakuntaa, mutta minua kukaan ei ole tullut kiittämään silmien avaamisesta. Olen joskus saanut moitteitakin, jos jossain kirjassa olen puhunut tavallista suuremmin sanoin luonnon puolesta.

4. Onko sinulla lempimetsää – metsää, jonne palaat yhä uudelleen? Mitä teet siellä?

Taidan mainita tässä useamman metsän – niitä sentään löytyy mainittavaksi, vaikka monia olen menettänyt. Läheisellä harjaluodeella on lyhyt mutta luonnoltaan monipuolinen luontopolku, jonka maastossa kasvaa mm. näsiä, kieloja, lehtokuusamaa ja karjalanruusua. Siellä katselen, kuuntelen ja haistelen. Pitemmille metsäretkille suunnataan kauemmas, vaikkapa Ruunaan alueelle – Ruunaa tuli tutuksi jo 1950-luvulla, jolloin äitini oli siellä opettajana. Ja paras linnunlaulumetsäni on lapsuuteni kotipaijalla Saimaan Yöveden rannalla sijaitseva pieni metsä korkeine kuhankeittäjäkoivuineen.

5. Mikä adjektiivi tulee mieleesi sanasta metsä?

Rauhoittava.

ERILAISIA TAPOJA EDISTÄÄ METSIEN-SUOJELUA: SUOJELUESITYS

Luonnonperintösäätiö ostaa alueita rauhoitettavaksi, mutta joskus metsien tulevaisuuden voi yrittää turvata myös muin tavoin.

Jos metsän omistaa suuri yhteisö, kuten metsäyhtiö, voi kohteliaasti ehdottaa, että omistaja suojelisi alueen itse. Näin on tapahtunutkin. Esimerkiksi UPM-Kymmene lahjoitti vuonna 2002 valtiolle 560 hehtaaria maata liitettäväksi tulevaan Repoveden kansallispuistoon, ja lisäksi yhtiö suojeli korvauksetta 1400 hehtaaria metsää kansallispuiston ympäriltä.

Kädenjennuksia luonnon monimuotoisuudelle ehdotetaan isoille firmoille erityisesti siksi, että mittava maaomaisuus tarkoittaa myös tavallista suurempaa mahdollisuutta säilyttää luonnon monimuotoisuutta. Omistajakin hyötyy: suojeleamalla osan maistaan yhtiö pystyy monipuolistaamaan julkisuuskuvaansa.

Luontojärjestöt laativat suojeluesityksen metsäyhtiölle viimeksi helmikuun alussa. Tuolloin kahdeksan järjestöä, mukana myös Ikimetsän ystävät ry, esitti UPM:lle Nevajärven metsäalueen suojelua Virroilla, Pirkanmaalla.

Nevajärvi on pieni erämaajärvi, jonka ympäriltä UPM omistaa 25 hehtaarin verran vanhaa ja varttunutta metsää. Alue sijaitsee lähellä Etelä-Suomen viimeisiä kuukkelimetsiä ja tarjoaa linnuille potentiaalisen levittäytymiskohteen.

Nevajärven metsässä viihtyvät myös mm. metso ja pohjantikka, ja onpa riekkokin vielä hiljattain pitänyt reviiirään lammen lähetyvillä.

Ikimetsän ystävät ry sai kuulla Nevajärven metsästä syksyllä 2007. Alueesta vinkkasivat yhdistyksen jäsenet, lintuharrastajat Eero Heinonen ja Rainer Mäkelä. Luontoarvoihin tutustuttiin maastoretellä, ja sen myötä päätettiin alkaa laatia suojeluesitystä. Esityksen allekirjoittivat Suomen luonnonsuojeluliitto, Pirkanmaan luonnonsuojelupiiri, Virtain luonnonsuojeluyhdistys, Pirkanmaan lintutieteellinen yhdistys, Suomenselän lintutieteellinen yhdistys, Luonto-Liitto, Luonto-Liiton Hämeen piiri ja Ikimetsän ystävät ry. Seuraavaksi odotetaan, miten UPM vastaa esitykseen.

Suojeluesityksiä kannattaa laatia yhteistyössä monen järjestön kesken. Mitä enemmän allekirjoittajatahoja on, sitä enemmän painoarvoa esitys saa.

Nevajärven metsän suojeluesitys ja kuvia alueelta: <http://www.luontoliitto.fi/metsa/etela-suomi/nevajarvi/>

ETSITÄÄN METSÄNVARTIJOITA

Asutko lähellä jotakin Luonnonperintösäätiön suojelualuetta tai retkeiletkö seudulla, jossa sellainen sijaitsee? Haluaisitko ryhtyä metsänvartijaksi? Ikimetsän ystävät ry on luomassa verkostoa talkooperiaatteella toimivista metsänvartijoista.

Metsänvartijan työnkuva

- Metsänvartija käy sovitulla suojelualueella esim. pari kertaa vuodessa tarkistamassa, onko kaikki hyvin. Onko alueella merkkejä ilkeistä? Onko lähellä tehty jotakin, mikä saattaa vaikuttaa suojelun alueen luontoarvoihin (avohakkuita, ojituksia, tienrakentamista tms.)?

- Tarkistusretken tuloksista raportoidaan lyhyesti Ikimetsän ystävät ry:n yhteyshenkilölle, puhelimitse tai kirjallisesti.

- Jos metsänvartija sattuu kuulemaan, että suojelun alueen tienoille on suunnitteilla jokin luontoarvojen kannalta epäilyttävä hanke (lomakylä, voimalinja tms. rakentamista), hän voi ilmoittaa siitä yhdistyksen yhteyshenkilölle. Hankkeista tietäminen on tärkeää, sillä Luonnonperintösäätiö voi maanomistajana vaikuttaa suunnitelmiin, jos niiden todetaan vaarantavan suojelun alueen luontoarvoja.

Lisäksi metsänvartija voi halutessaan

- seurata suojelun alueen luonnontilan kehittymistä: kirjata muistiin luontohavaintoja ja ottaa kuvia. Havaintoja ja kuvia on mahdollista saattaa näytteille nettisivuille, jonne on suunnitteilla foorumi säätiön suojelun alueiden luonnonsuorantaa varten.

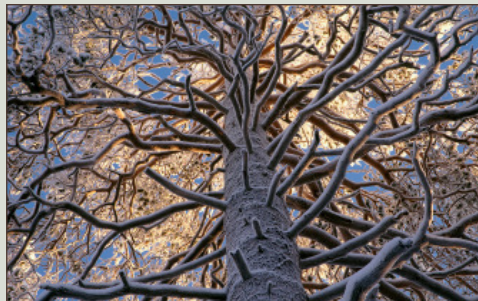
- ilmoittaa suojelun alueen lähellä sijaitsevista suojelun arvoista metsistä tai ylipäättään metsistä, joita lähistöllä tulee myyntiin.

- toimia yhteyshenkilönä, oppaana tai muuna asiantuntijana suojelun alueelle suuntautuvilla yleisöretkillä.

Jos mielit metsänvartijaksi, ota yhteyttä yhdistyksen sihteeriin Anni Kytömäkeen (ks. yhteystietolaatikko). Säätiön suojelun alueiden sijainnin voit tarkistaa viime jäsenkirjeen ohessa lähetetystä Matkalippu ikimetsiin -esitteestä.

Esite on myös sähköisessä muodossa osoitteessa www.ikimetsanystavat.fi/tiedotteet/luonnonperintosaatio_tiedote2007.pdf.

Alueiden sijainnit löytyvät myös Luonnonperintösäätiön nettisivuilta, www.luonnonperintosaatio.fi/SUOJELUALUEET/suojeluetusivu.htm

Luontokuvaaja Mika Honkalinna esiintyy vuosikokouksessa

Yhdistyksen vuosikokous pidetään sunnuntaina 30. maaliskuuta Hämeenlinnassa. Tilaisuus alkaa klo 14 luontokuvaaja Mika Honkalinnan esityksellä. Honkalinna on kuusankoskelainen ammattokuvaaja ja kirjoittaja, joka on julkaissut mm. kuvateokset Metsäpäiviä ja Lumen aika. Hänen tärkein kuvauskohteensa on pohjoinen havumetsäluonto. Usein kuvissa peilautuu myös ihmisen ja luonnon välinen suhde.

Kuvaesityksen jälkeen pidetään yhdistyksen vuosikokous, jossa käsitellään sääntömääräiset asiat ja sääntömuutos. Yhdistyksen sääntöjen tarkoituksena on määrätä muuttamaan siten, että

se vastaa paremmin Luonnonperintösäätiön tarkoituksena ja sitä yleishyödyllistä toimintamallia, joka Ikimetsän ystävät ry:lle on kolmen ensimmäisen vuotensa aikana vakiintunut.

Kokouksessa jäsenillä on myös tilaisuus esittää yhdistystoimintaa ja metsiensuojelua yleisesti koskevia toiveita ja ideoita.

Ikimetsän ystävät ry:n vuosikokous 30.3. klo 14 Hämeenlinnan pääkirjaston musiikkisalissa, os. Lukiokatu 2. Kirjastolle on rautatieasemalta matkaa noin 1,2 kilometriä ja linja-autoasemalta noin 500 metriä.

Tervetuloa!

Lisätietoja: Anni Kytömäki, 040 - 845 6902

KUVAT: MIKA HONKALINNA

Ikimetsän ystävät ry

c/o Anni Kytömäki
Rinnekatu 31 D 23, 37120 Nokia
s-posti: ikimetsanystavat@suomi24.fi
www.ikimetsanystavat.fi
tilinumero: 553701-253906

Yhteyshenkilö
Anni Kytömäki
p. 040-845 6902

Lisää ajankohtaistietoa sähköpostitse?

Tiedotamme ajankohtaisista asioista ja tapahtumista mielellämme sähköpostitse. Mikäli haluat jäsenkirjeitä täydentäviä tiedotteita sähköpostiisi, niin ilmoita sähköinen osoitteesi Anni Kytömäelle.

Luonnonperintösäätiö

Asiainhoitaja
Anneli Jussila
p. 040-586 3950
s-posti: ekaukametsa@gmail.com
www.luonnonperintosaatio.fi
tilinumero: 549409-522493